

ת"פ 124/08/16 - מדינת ישראל נגד מ ס

בית משפט השלום בעכו

21 ספטמבר 2016

ת"פ 124-08-16 מדינת ישראל נ' ס

ת"פ 130-08-16

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
המאשימה מדינת ישראל

נגד
הנאשמים מ ס

נוכחים:

ב"כ המאשימה- מתמחה מר קייזר דני

הנאשם - נוכח

הסניגור עו"ד איאד נוג'ידאת

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירת איומים, עבירה על פי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. עפ"י כתב האישום המתוקן, במספר הזדמנויות כאשר המועד המדויק אינו ידוע למאשימה, נהג הנאשם לאיים על המתלוננת, אשתו, כשאמר לה "אם את תקחי ממני את הילדים, אני אתן כדור בראש שלך ואשב עלייך בכלא".

2. עבירת האיומים הינה עבירה הפוגעת בזכותו של אדם לתחושת בטחון ולניהול חייו ללא מורה ופחד. עבירת איומים המושמעת בתוך כותלי המשפחה, פוגעת כפל כפליים כאשר אדם אינו יכול בתוך ביתו ומשפחתו לחוש מוגן אלא ההיפך.

עמוד 1

3. באשר למתחם הענישה, הרי מתחם זה נקבע בין היתר בהתחשב בנסיבות העבירה הספציפית. במקרה זה, עבירת האיומים, לטעמי, הינה במדרג גבוה. האיומים הם מפורשים, הם מתמשכים במובן זה שאינם מתייחסים לאירוע חולף וכן הנאשם אף מציין כי הכלא לא ירתיעו מלבצע את תוכן האיום. עוד יש לציין כי עפ"י כתב האישום המתוקן, מדובר במספר הזדמנויות.

4. מתחם הענישה בעבירות איומים מתחיל בד"כ במאסר מותנה ולטעמי יגיע עד שנה מאסר.

יש להתחיל את מתחם הענישה במאסר מותנה גם בנסיבות העבירה המפורטות לעיל על אף חומרן וזאת על מנת לאפשר להביא לידי ביטוי את הנסיבות המיוחדות הן של המעשה והן של העושה.

5. כפי שמתקף גם מפרוטוקול הדיון, הצעתי לצדדים תסקיר שירות המבחן טרם מתן גז"ד וזאת על מנת ללמוד יותר אודות הדינמיקה בין הצדדים בשאלת נטילת האחריות האמיתית על ידי הנאשם על מנת שניתן יהיה להקל בעונשו במידת הצורך. הסניגור לא היה מעוניין בכך. לביהמ"ש סמכות להורות על עריכת תסקיר גם ללא הסכמת הצדדים. לאחר שיקול דעתי מצאתי לנכון שלא להורות כן אם כי הנני חוזרת ומציינת כי לדעתי יכול היה הדבר להוסיף.

6. הנאשם נושא באחריות מלאה למעשה. הנזק שיכול להגרם מביצוע עבירה שכזו הינו משמעותי מאוד והוא חיים תחת מורה ופחד כאשר יכול ואף שיקולי המתלוננת הם להמשיך ביחסיה עם הנאשם ואם לאו אינם חופשיים ומונעים משיקולי פחד על חייה. לא מדובר באירוע שמסתיים בתום אמירת המילים אלא מדובר בצלקת הנשארת אצל נפגע העבירה ובטח ביחסיו בתוך המשפחה.

7. יש לציין כי נוסח כתב האישום כפי שמונח בפניי, הוא המרכז את הנסיבות הקשות המתוארות בו. ראשית, כתב האישום מציין כי האיום הושמע במספר הזדמנויות. אין ציון של כל מספר או הערכה כלשהי ועל כן, כל הנחה עובדתית הנובעת מנוסח זה צריכה להיות לטובתו של הנאשם והמינימום למספר הזדמנויות הוא פעמיים בלבד. עוד אין ציון של התקופה. כל שנטען הוא "המועד המדויק איננו ידוע למאשימה". לא צוין האם הדבר אירע בחודש כלשהו, בשנה כלשהי. במצב דברים זה, גם כאן יש להניח הנחות עובדתיות שיטיבו עם מצבו של הנאשם ויש להניח כי הדבר התרחש לפני מס' שנים עד כדי גבול תקופת ההתיישנות. משמע, כי המשיכו וחיו ביחד גם לאחר ימים אלו ללא ביצוע עבירות נוספות.

8. הנאשם נעדר עבר פלילי. אינני יכולה לקבוע כי קדם למעשה תכנון אלא עבירת איומים לעיתים נשמעת גם בסערת הרגשות. הנאשם נטל אחריות על מעשיו. הנאשם לראשונה בחייו נעצר, היה מאחורי סורג ובריה ואף נשלח למעצר בית המתמשך כבר כחודש וחצי. אדם נורמטיבי הנתקל לראשונה בהליכי מעצר ומעצר בית ועל אף דבריו כי מוכן הוא לשבת בכלא, מומחשים לו לראשונה באופן ברור גבולות המותר והאסור והמחיר שיש לשלם בגין חצייתם. גם ההרשעה הינה חלק מאותה הרתעה והצגת גבולות למי שעברו נקי.

9. לפיכך, לאור כל האמור לעיל, מוצאת אני כי ניתן להסתפק במאסר מותנה, קרי, החלק הנמוך של מתוך הענישה, אם כי על המאסר המותנה להיות ארוך ומרתיע. כמו כן, חתימה על התחייבות יכולה להוסיף פן נוסף של חרב כלכלית המרחפת מעל ראשו.

10. לפיכך, הנני משיתה על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת עבירת אלימות לרבות איומים במסגרת המשפחה ויורשע עליה בדיון.

ב. חתימה על התחייבות כספית בסך 5,000 ש"ח, להמנע מלבצע עבירה בה הורשע בתיק זה תוך שנתיים מהיום. אם לא יחתום היום על התחייבות, יש לאסור אותו למשך 10 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"ח אלול תשע"ו, 21/09/2016 במעמד הנוכחים.

שושנה פיינסוד-כהן, שופטת